

In deze rubriek reizen we van Den Hoorn naar Hoeselt. Op de route ontmoeten we melkveehouders die hun sector op een bijzondere manier dichterbij de burger brengen.

Ze zijn afkomstig uit Syrië, Mali of Egypte. Op het melkveebedrijf van de familie Dreessen dragen vluchtelingen een steentje bij. Op bezoek in **Koudekerke**.

TEKST INGE VAN DRIE

Integreren tussen de koeien

Hulpboeren, vrijwilligers, stagiairs: op boerderij Pitteperk – een 400 koeien tellend melkveebedrijf annex zorgboerderij, mini-camping en boerderijwinkel in het Zeeuwse Koudekerke – is iedereen welkom. ‘Pitteperk staat voor zinvol werk en een warm hart. We zijn ervan overtuigd dat ieder mens een maatschappelijke bijdrage wil en kan leveren’, vertelt Monique Mattheussens (op de foto rechts), teamleidster van de zorgboerderij.

Ook de vluchtelingen en statushouders van het nabijgelegen asielzoekerscentrum dragen sinds kort een steentje bij in het kader van het landelijke project Aan de slag. Ze kunnen zich inschrijven om één keer in de week, op donderdagmiddag, te helpen. ‘Op deze manier kunnen ze integreren in de maatschappij en hebben ze afleiding. En wij zijn blij met de extra hulp. Kortom: een win-winsituatie’, geeft Monique aan. ‘Om één uur sluiten ze aan en dan kijken we wat er die dag te doen is.’

Want aan werk is geen gebrek op het omvangrijke bedrijf van eigen-

naren Peter en Marjan Dreessen. Het instrooien van de boxen, het schoonmaken van de roosters of het meehelpen bij de bouw van de nieuwe melkstal; bij allerlei klussen is hulp welkom. ‘En het is niet alleen een vorm van tijdverdrijf, we leveren een serieus aandeel in het werk’, benadrukt Monique, die dagelijks zo’n dertig hulpboeren begeleidt.

De vluchtelingen zijn afkomstig uit landen als Syrië, Mali of Egypte. Een aantal spreekt al goed Nederlands, anderen nog helemaal niet. Maar dat is geen probleem, geeft Monique aan. ‘Met gebarentaal of iets voordoen komen we een heel eind.’

Bij de een slaat het werk op de boerderij beter aan dan bij de ander. ‘Sommigen komen regelmatig terug, bij anderen blijft het bij één keer. Je ziet dat vaak al aan de werkhouding. Er zijn er die de hele middag met hun mobieltje bezig zijn, terwijl anderen niet kunnen wachten tot ze aan de slag kunnen. Als ze aan het eind van de middag moe en voldaan van het erf afgaan, heb ik een goede dag.’